

[Waldorff]

Der er tre muligheder: for det første at det faktisk er rigtigt, når Mærsk Mc-Kinney Møller siger, at man var tæt på hinanden. I så tilfælde har man altså været på grænsen af katastrofen, været ved at tabe væsentlige samfundsmæssige interesser. For det andet at Mærsk Mc-Kinney Møller er fuld af løgn. Det kan selvfølgelig alligevel være velbegrundet, for det er den taktik, der kører med hensyn til, hvem der skal have sorteper for sammenbruddet af forhandlingerne. Det er også en mulighed, man klart kan se A. P. Møllers interesse i. Det er også en indirekte måde at piske regeringen tilbage til forhandlingsbordet på, hvis man samtidig kan spille på partier som CD. Endelig for det tredje at det er en blanding af noget rigtigt og den rene taktik. Det er muligvis det, der kommer nærmest sandheden; i hvert tilfælde kan vi jo se, at de arealtilbud, regeringen havde lagt frem før jul, og som A. P. Møller altså sagde nej tak til, adskiller sig forholdsvis begrænset fra det, A. P. Møller selv var tilbøjelig til at ville give. Der er forskel, og det underkender jeg slet ikke. Der var også forskel i holdningen til rørledningen; det er sikkert afgørende, om D.O.N.G. står på den ene eller på den anden side i de 50 pct.

Men pointen var selvfølgelig, at A. P. Møller via en sådan tilnærmelse regnede med at kunne gaffe både regeringens tilbud før jul samt den indrømmelse, man har givet ved at slække på udspillet fra februar, sådan at man altså både kunne få den mere lempe- lige ordning med hensyn til arealafståelsen og de punkter, man nu har taget med i forslaget om arealafståelse, nemlig garanti for, at alt, hvad man i øvrigt kan snuse sig til ligner kulbrinter deroppe, kan man få lov til at beholde til yderligere undersøgelse af, om det er værd at begynde at udvinde.

På denne baggrund synes jeg, man skal være yderst skeptisk, når man har hørt, hvad statsministeren har sagt i dag, hvor regeringen og socialdemokratiet åbenbart er klar til at bruge dette, at man har fået manifesteret en form for opbakning bag indgrebet, men at man altovervejende er interesseret i at bruge det til at presse A. P. Møller og DUC under en ny forhandling. Det fremgik meget tydeligt af den måde, hvorpå der hele tiden blev talt til højre i salen. Det var konsekvent et forsøg på at forsvare regeringens fremgangs- måde over for de borgerlige partier, som kri-

tiserede. Der var ikke gnist af tilbøjelighed til at gå ind i en diskussion f. eks. med det radikale venstre, f. eks. med VS af, om man faktisk havde begået nogle fejl i forbindelse med undtagelserne i arealafståelseslovsforslaget. Det er noget, man kun kan diskutere, hvis man er klar til åbent at diskutere sine energi- politiske mål, og det har man i høj grad savnet i dag. Jeg mener, vi står med en oplagt risiko, med den formulering statsministeren brugte i sidste omgang, nemlig at man vil tage en forhandlingsløsning, hvis man kan fastholde alle afgørende interesser i lovforslagene i en sådan forhandlingsløsning. Den giver os ikke garanti for noget som helst, for regeringen har ikke her været klar til at gå ind i en diskussion f. eks. med SF, VS eller de radikale om, hvad det ville sige at fastholde de afgørende interesser i disse lovforslag. Der er ikke svaret på kritikken af de meget lempelige vilkår for arealafståelsen.

I øvrigt efterlyser jeg stadig væk en forklaring på, at man er gået ned på en fortjeneste- procent på 5.

Formanden:

Jeg giver ordet til hr. Arne Melchior for en kort bemærkning. Det er det, man kalder vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg beklager, at jeg må trække debatten ud – og det skal være sidste gang – men hr. Waldorff var faktisk så nærgående personlig, at der nok er forståelse for det.

Hr. Waldorff omtalte hr. Brusvang og hans synspunkter. I vor gruppe volder det ingen problemer, at et medlem har et andet synspunkt end gruppens flertal og fremfører det. Det er ikke længe siden, at VS havde person- og fraktionsproblemer. Dem blandede vi os uden om i CD, og det vil jeg også tilråde hr. Waldorff at gøre i dette tilfælde. Heller ikke i dette tilfælde er der noget konkurrencespørgsmål. Årsagen til, at jeg er ordfører for partiet, er, at vi jo ikke så godt kunne lade en person fra et mindretal i gruppen være ordfører på gruppens vegne. Det ville nok være fuldstændig i modstrid med ordfø- rideen.